

тома — едно научно съчинение, което и до днес е най-главния изворъ за изучаване историята на църковната музика. Не по-малко ценно е и третото негово съчинение „Scriptores ecclesiastici de musica sacra potissimum“ — 1784 („Църковни писатели върху свещенната музика“) — три тома — важен източникъ за компониститъ на църковна музика презъ срѣдновѣковieto. Отъ другитъ негови трудове заслужава да бъдатъ поменати: „Vetus liturgia allemanica“ — 1776 („Старата германска литургия“) — два тома — „Monumenta veteris liturgiae allemanicae“, 1777 („Паметници на старогерманската литургия“, — два тома ценни изследвания върху най-старото църковно (нѣмско) пѣние.

Герберъ, Ернст Лудвиг — Gerber, Ernst Ludwig — музикаленъ лексикографъ, род. 29 септ. 1746 въ Зондехаузенъ, умр. 30 юни 1819 с. т., авторъ на „Historisch-biographisches Lexikon der Tonkünstler“ („Историко-биографиченъ речникъ на музикални художници“), съ портрети на компониститъ (два тома) и „Neues historisch-biographisches Lexikon der Tonkünstler“ — „Новъ историко-биографиченъ речникъ на музикалнитъ художници“ — допълнение на първия (въ 4 тома), съ портрети и единъ регистъръ на инструментитъ — речници, които и до днес не сж изгубили своето значение. Освенъ това, Г. е писалъ и единъ (първия) опитъ за пълненъ показалецъ на Хайдновитъ печатни творения.

Гербицъ, Франъ — Gerbic, Fran — словенски пѣвецъ и компонистъ, род. 5 окт. 1840 въ Церкица, Нотранска, умр. 29 мартъ 1917 въ Люблина, училъ музика при Камилъ Машка (Люблина) и въ консерваторията въ Прага, като изучавалъ едновременно композиция, пѣние и пиано, а следъ свършването бива ангажиранъ за героиченъ теноръ въ операта въ Прага. Пѣлъ е още въ Загребъ, Улмъ и Львовъ, дете е билъ проф. по пѣние (1882—86), а по-късно работи въ Люблина (Глазбена Матица), чиято школа води до последния си часъ. Тукъ той за пръвъ пѣтъ въвежда и операта (въ Словенско). Г. е оставилъ повече отъ 70 композиции, сборки отъ различни църковни и свѣтски пѣсни (со-

лови и хорови), клавирни и инструментални творби, опера въ три действия — „Крезъ“, „Югославянска рапсодия“ и др.

Гервинусъ, Георгъ Готфридъ — Gervinus, Georg Gottfried — известенъ нѣмски литературъ-историкъ (род. 20 май 1805 въ Дармщадтъ, умр. 18 мартъ 1871 въ Хайделбергъ) — авторъ на книгата „Хенделъ и Шекспиръ — къмъ естетиката на тоновото изкуство“, въ която се явява голъмъ поклонникъ на Хенделъ и на старото изкуство, изобозъ — и врагъ на новитъ течения — (Neu deutsches Richtung — Барнеръ Листъ), основателъ на „Хенделовото дружество“ (заедно съ Фр. Кризандеръ). Г. е направилъ голъмото издание на Хенделовитъ творения, и взелъ починъ за съграждане на паметникъ на великия майсторъ въ родния му градъ Хале.

Гермеръ, Хайнрихъ — Germer, Heinrich — клавиренъ педагогъ и компонистъ на инструктивни нѣща за пиано, род. 30 дек. 1837 въ Зомерсдорфъ, умр. 4 ян. 1913 въ Дрезденъ, ученикъ на Берлинската академия, авторъ на педагогичнитъ трудове: „Техника на фортепианната игра“, „Какъ се свири на пиано“, „Какъ се изучава техниката на пианото“, — на една школа, етюди за пиано и др.

Гернсхаймъ, Фридрихъ — Gernsheim, Friedrich — значителенъ пианистъ, компонистъ и диригентъ, род. 17 юли 1839 въ Вормсъ, умр. 10 септ. 1916 въ Берлинъ, ученикъ на Лайпцигската консерватория (Мошелесъ, Хауптманъ, Рихтеръ), следъ свършването на която живѣе известно време въ Парижъ, като пианистъ, следъ това е музикаленъ директоръ въ Заарбрюкенъ, професоръ въ Кьолнската консерватория, директоръ на консерваторията и диригентъ на Симфоническитъ концерти въ Роттердамъ, после преподавателъ въ Щерновската консерватория и диригентъ на пѣвческото дружество съ сжщото име въ Берлинъ, а отъ 1897 членъ на сената на „Кралската академия на изкуствата“, и после ръководителъ на майсторскитъ композиционни класове на сжщата. Творчеството на Г. се е изразило най-характерно въ областта на камерната музика: триа, клавирни и